

villet stille Ændringsforslag i den Retning, da de maatte befrygtes at ville lægge Hindringer i veien for Gjennemførelsen af den hele Foranstaltning, som de iøvrigt finde hensigtsmæssig.

Ligesom Udvalget i sin Heelhed tiltræder Udkastenes Grundprincip, saaledes har det heller intet Væsentligt at erindre mod deres Forslag til Veienes Inddeling og Bestyrelsesmaaden. De Ændringer, Udvalget mener at burde foreslaae, angaae derimod Enkelthederne, og man skal nu ved de enkelte Paragrapher begrunde disse Forslag, idet man dog forbigaar de blotte Redactionsforandringer.

Til Lovudkastet A.

ad § 1.

Det foreslaaes (Nr. 1) ved at indsthyde Ordet „ovrige“ foran „Veie“ at betegne, at de hidtilværende Hovedlandeveie ogsaa bør optages paa Fortegnelserne og derved undergives Lovudkastets almindelige Regler om Landeveie, navnlig ogsaa den i § 2 sidste Stykke. Det kan nemlig ikke ansees urimeligt, at et Stykke Hovedlandevei i den Grad kunde tabe i Betydning, at det ikke egnede sig til Behandling som Andet end Sognevei, og det vilde da ikke være rigtigt, at der til at bevirke dets Overgang dertil skulde udtræves en ny Lov.

ad § 2.

Hele Udvalget er enigt om, at det første Punktum af denne Paragraph maa forståes saaledes, at Ministeriet har den bestemmende Myndighed, saaledes at det kan gaae udenfor Amtsrådets Forslag ogsaa ved at optage Veie, som dette ikke har foreslaaet optagne som Landeveie. Ligesom dette er i god Overensstemmelse med Lovudkastets § 14, selv om den ændres efter Udvalgets Forslag, saaledes finder Udvalgets overveiende Fleertal ogsaa, at en saadan Myndighed for Ministeriet er rigtig og nødvendig, da et Veistykkets Bevarelse som Landevei ubertiben kan være uden slynderlig Interesse for den Amtsrådsreds, hvori det ligger, men af væsentlig Betydning for andre.

Hele Udvalget har været enigt om, at de hidtilværende Hovedlandeveie ogsaa bør optages paa Fortegnelserne og være Gjensstand for fælles Vedligeholdelse af Landet og vedkommende Kjøbstad efter Reglerne i Udkastets § 4. Om end nemlig enkelte Medlemmer i og for sig vilde have fundet det rettest, at Kjøbstaden for sig vedligeholdt sine Gader og de paa dens Grund løbende Veie, og Landet sine Veie, have disse Medlemmer dog maattet erkjende det Mislige i en saadan Forrykkelse af Kjøbstadernes hidtidige Stilling til dette Forhold. — Derimod har Udvalget med Hensyn til andre Kjøbstadgader ikke meent at burde slutte sig til Udkastet, forsaavidt dette gaaer ud paa at indføre den med den hidtilværende Ordning ikke stemmende Forfrist at nogle af disse endog uden Amtsrådets Samtykke skulde kunne optages til fælles Vedligeholdelse af Kjøbstad og Land, og et Fleertal foreslaaer at lade disse Gader aldeles uomtalte (Nr. 2, jfr. 9, 12, 14), hvorimod et Mindretal foreslaaer vel at tilstede Optagelsen af enkelte af disse Gader, men saaledes, at denne betinges af Amtsrådets Samtykke, en Bestemmelse, som ikke synes disse Medlemmer at kunne have nogen Betænkelighed (Nr. 3).

ad § 3.

Det synes hensigtsmæssigt udtrykkeligt at fremhæve, hvad der iøvrigt aabenbart er Udkastets Mening, og i sig er velbegrundet, at Landeveiene, ogsaa forsaavidt de løbe paa Kjøbstads Grund, skulde være under Amtsrådets udelukkende Bestyrelse (Nr. 5.)

Ændringsforslaget under Nr. 8 er en Optagelse af Bestemmelsen i Frd. 13de December 1793 § 5 i Slutningen (som ogsaa Udkastet vil have bibeholdt, see A. § 17), med en Ændring. Der synes paa den ene Side ikke at være tilstrækkelig Grund til at have denne i sig fornuftige Bestemmelse; paa den anden Side er det mindre hensigtsmæssigt at lade enkelte saa spredte Bestemmelser bestaae af en Lov, som man iøvrigt for det Meste hæver. Det vil iøvrigt sees, at man ved nye Kroer har lagt hele Omkostningen paa Cieren, hvilket ikke synes at have nogen Betænkelighed.